

og selv at gjøre Angivelse eller at give nogen Oplysning om deres Forsatning. Det er af den ærede Ordfører i forrige Møde bemærket, at der i 1850 blev behandlet et Forslag til en Indkomsskat. Jeg har med stor Interesse læst den Betænkning, som blev afgiven derover. Der fandtes deri en Form for en Indkomsskat, som jeg vil sige var forstandig og virksom, hvorimod jeg aldeles ikke kan finde, at der i det her foreliggende Forslag findes Midler til at fremdrage Indtægten. Imidlertid, det vil Befolkningen jo i Virkeligheden heller ikke. Det kan ikke nytte, at vi egentligt tale derom; thi jeg veed altfor vel, at man standser, saasnart man kommer til dette Punkt. Vi maae derfor lade os nøie med et Skjøn, men den eneste Garanti for, at dette Skjøn kan blive nogenlunde tilfredsstillende, ligger deri, at det samme Skjøn skal gjøres gjældende for den kommunale Beskatning.

Der er blevet talt om, at Anvendelsen af Procentskystemet, at Tilsynet af Regjeringscommissairer eller Skattecommissairer, eller hvad de nu skulle kaldes, vilde tilintetgjøre den kommunale Selvstændighed. Men saalænge Indkomsskatten kun er en Statskat, seer jeg egentlig ikke, at Kommunernes Frihed, som jeg virkelig har kæmpet for og bestandigt vil kæmpe for, saalænge det er mig muligt, paa nogen Maade vil lide nogen Skade derved, at det paa sees, at de Afgifter, der skulle svares til Staten, svares af enhver Eulent i hans Egenkab af Statsborger, og ikke i hans Egenkab af Medlem af Communen. At Staten fører Control med, at dens Indtægter indkomme, vedkommer ikke den kommunale Bestatningsmyndighed. Deri kan jeg allsaa ikke samstemme med Contingentisterne. Paa den anden Side kan jeg ikke paa nogen Maade finde, at Procentisternes Forslag kan bifaldes, forsaavidt de ville udstyre § 6 af Lovforslaget. Denne Paragraph er efter min Mening et af de væsentligste Hovedpunkter i Lovforslaget, et Punkt, som forsvær mig med Regjeringsudkastet, netop fordi der derved er givet Midler til at fremdrage Indtægten af den maallee bedste og rigeste af alle Indtægtskilder, af Agerbruget. Man

sende saamange Regjeringscommissairer til Communerne, som man vil, saa ville de dog have meget Ondt ved at udfinde, hvad der er Indtægten af et Agerbrug. Indtægten af et Agerbrug skjuler sig paa en særegen Maade deri, at den for en væsentlig Deel fremtræder som besparede Udgifter. Selv i den allerbedste, meest regnskabsmæssigt organiserede Drift gaaer der en stor Mængde bort, som ikke bliver beregnet som Indtægt, men som vi Andre, der ikke have det Slags Indtægter, og som maae staae med Skillingen i Haanden for at erhverve det, der paa denne Maade indvindes ved Agerbruget, vel vide, hvad det koster. De allerfleste Agerbrugere — om Forbættelse, at jeg siger det ligeoverfor saamange ærede Landmænd — have en overmaade ringe Tønde til at vurdere, hvad Sligt egentligt beløber sig til. Jeg har været med at undersøge flere saadanne Forhold, og jeg har af en forresten meget forstandig Mand, der blev examineret om, hvorledes det kunde gaae til, at den hele Indtægt af hans Gaard — det var en Gaard paa 83 Tønder Land med meget gode Jorder — kun havde udgjort 22 Rd. for eet Aar, hørt den Ytring, at, naar han drog Udgifterne ved Gaardens Drift fra det, som han havde erholdt for de Producter, som han havde solgt af Gaarden, saa kom det nævnte Beløb ud; men da der saa blev spurgt ham, hvortil alt det Dvrigt var gaaet med, saa sagde han: „Ja, det har Føllet og Fæet ædt“. Noget Eignende gjælder ogsaa om Handelsindtægter, men det er dog endnu besværligere at fremdrage Indtægten af Agerbrug ved at fremdrage Indtægten af Handelsnæring. Naar den ærede 6te Landssthingsmand for 2den Kreds (Haffner) siger, at der ved Regjeringscommissairerne er sikret, ikke alene, at Indtægten af de faste Eendomme paa det Nærmeste kommer frem med sin fulde og sande Størrelse, men ogsaa at alle andre Indtægter ville blive fremdragne i en ganske anderledes Grad, end der vilde kunne opnaaes ved Regjeringsudkastets § 6, forekommer dette mig saaledes virkelig at være uholdbart. At substituere § 6 i Regjeringsudkastet med Regjeringscommissairer maa jeg derfor paa det Bestemteste fraraade.